

казва : “Различны-тѣ миѣнія върху постеніе-
то не уничожаватъ единодушно-то миѣніе за
вѣрж-тѣ.” И въ исторії-тѣ нарицаемъ по
Латинскы *Трипартитникъ*, Книгъ 9, ся казва,
“Желаніе-то на апостолы-тѣ е было, не да
давать наставленія за святость, но да пропо-
вѣдватъ благочестіе и святъ животъ.”

Членъ VI. За Монашескы-тѣ Обрецы.

Протестанти-тѣ, за да оправдајутъ взгля-
дове-тѣ си за монашескы-тѣ обрецы, срав-
няватъ какъвъ е былъ животъ-тѣ на мо-
насы-тѣ въ начало-то, когато ся е въвело мо-
нашество-то, и какъвъ е сега. И тѣ намѣр-
ватъ тѣзи разликъ : — Въ начало-то, мона-
шескы-тѣ обреци сѫ были свободни; а сега,
съ извращеніе на редъ-тѣ, тѣ сѫ станжли
задѣлжителни, и сѫ обѣрнжли мънастыри-
тѣ на тѣмницы : Въ начало-то, когато нѣкой
е ставалъ калугеръ, той требвало само да
даде обрекъ-тѣ; а сега, па обрекъ-тѣ сѫ
ся прибавили полека-лека и много другы
постановленія : Въ начало-то, монаси или
монахини сѫ могли да ся помѣтать отъ о-
брецы-тѣ си тѣй свободно както сѫ гы да-
ли ; но сега, обреци, еднѣжъ дадени, ся счи-
тать за постоянны, па ако ще и да сѫ даде-
ни отъ непълнолѣтны людіе : Въ начало-то,
никакво прѣувеличено значеніе не ся е при-